

[Peter Nielsen.]

kan forhandle om de ideer og tanker, der er kommet frem.

Der er ønsker om en lempelse af de direkte skatter ved den kommende udskrivningslov, men skulle de to foreliggende lovforslag falde, må man vel anerkende, at mulighederne for en sådan direkte skattnedsættelse vil være yderst minimale, sagt med et mildt ord. At man nu vil forskertse sådanne muligheder, må man selvfølgelig selv tage ansvaret for. Det er en ubehagelig, med nødvendig lovgivning, der her forestår. Kun de to regeringspartier vil tage ansvaret herfor. At tage ansvaret alene, når ubehagelige ting skal ske, har de to partier jo prøvet før.

Jeg anbefaler de to lovforslag.

Alfred Bøgh: Det er af det ærede medlem hr. Peter Nielsen fremhævet, at vi ingen konkrete forslag er fremkommet med under forhandlingerne. Det må jeg protestere imod og henvise til mine udtalelser såvel ved første som ved anden behandling. Vi mener, at vi har bragt konkrete forslag ind i forhandlingerne, men alt er blevet afslået.

Det er klart fremgået af udtalelser fra finansministerens og fra anden side, at der ingen valutakrise er i landet i øjeblikket; der er heller ingen økonomisk krise. Tværtimod hævder man, at det er gode tider, og vi har derfor ikke kunnet se, at der var nogen øjeblikkelig nødvendighed for at gennemføre disse afgifter. Vi har over for de tanker, som vi har fremført, ikke fundet nogen som helst imødekommenhed. Intet af det, vi har fremført, har vi kunnet få imødekommet.

Det bliver nu sagt, at regeringen i det sidste udvalgs møde imellem anden og tredje behandling har tilbudt at tidsbegrænse de to love; men vi har klart gjort opmærksom på, at vi ikke ville underskrive nogen blankofuldmagt, hvis vi ikke kunne få noget som helst af vore synspunkter igennem. Det har vi ikke kunnet, og vi mener for øvrigt, at man ved at tidsbegrænse disse love til så kort en tid som indtil 1. april ville skabe meget store vanskeligheder for de erhverv, som lovene berører. Vi har derfor ikke ment at kunne gå med til lovforslagenes gennemførelse. Ethvert sagligt samarbejde er efter min opfattelse afslået,

og under disse omstændigheder, på disse vilkår, må jeg anbefale, at man stemmer imod lovforslagene.

Weikop: Jeg må sige, at det for mit vedkommende er noget vanskeligt at forstå, at regeringspartierne har villet bringe sig i den situation, at afgørelsen af et indrepolitisk økonomisk spørgsmål eventuelt skal afgøres af en enkelt stemme. Det forekommer vist ikke alene mig, men folk i almindelighed at være en mærkelig måde at manifestere sin styrke på, og det fremkalder i hvert fald ikke nogen større respekt for socialdemokraternes og de radikales evne til at lede et samarbejde, som vel alle er enige om er særdeles påkrævet i den tid, vi gennemlever. Jeg synes også, det må være ret åbenbart for enhver, der er eller har været tilhænger af det radikale venstre, at dette partis mere selvbestaltede rolle som formidler nu viser sig at være udspillet. Troen på, at socialdemokraterne og de radikale vil samarbejde med oppositionen, og troen på samordning af økonomiske problemer har, forekommer det mig, lidt et alvorligt knæk.

Vi er nu inde i det, som jeg vil kalde femsjettedeles perioden, hvor vi dog gerne i fællesskab skulle tilrettelægge Danmarks eventuelle tilslutning til fællesmarkedet — her er jo også mange økonomiske spørgsmål — og det er ganske afhængigt af, at femsjettedele af tinget stemmer for tilslutningen, og den bliver ikke afhængig af en grønlandsk stemme, som tilfældet måske vil være her i dag. Denne situation burde fremkalde samarbejde og ikke den splittelse, som regeringspartierne har fremkaldt ved den afstemning, der skal finde sted i dag.

Er det måske oppositionen, der har været umedgørlig? Når man hørte det ærede medlem hr. Peter Niensens tale, skulle man tro det; men det er jo ikke rigtigt.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at der kunne egentlig slet ikke komme nogen forhandling i gang. Ja men hvorfor kunne der ikke komme nogen forhandling i gang? Det var jo, fordi man ganske simpelt ikke ville forhandle om de temaer, som vi ønskede forhandlet; man holdt ganske simpelt på sit. Der skal nu engang to parter til at forhandle. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen har gang